

causa est, læsa facultas tertiæ concoctionis in Vtero: quæ sanguinem à iecore oblatum, non ritè sibi assimilat, sed in serum & sanguinem convertit. Accedit subindè Iecoris læsa sanguificatio, vt nec hæc probum sanguinem producat. Ex quo principio diuersa symptomata, secundùm magis & minùs inter se discrepantia emergunt. Sæuior enim is hydrops vteri est, quem iecoris & vteri duplicata intemperies procreat: mitior, qui solius vteri vitio contingit. Quòd si ergo concipit mulier, vterùmque gerit, si duo viscera vitium faciant, nullum est mirum, infantem sæpiùs nonnunquàm & matrem ex Hippocratis sententia pessum ire. Nec enim fœtus idoneo alimento ab hepate tracto nutritur, vt tandem deccdat: nec vterus vt abortus tandem, vrgente aquarum copia, sequatur. Si ergò noxa magna fuerit, vel prima quoque vice matrem & infantem tollit. Sin minor, fœtui tamen semper periculosa & fatalis, abortiens mater nonnunquàm eoadit. Sin vtereres solum prostrata facultate laboret, iecori licèt per consensum communicato non nihil errore, euadere potest fœtus, attracto salubri sanguine: abortus etiam præcaueri, roborato vtero, & legitimis remediis ad suam temperiem reducto: vt quam collegit serosam aquam, ad iustum parturitionis tempus validè retineat, tandèmq; sine fœtus vel matris noxa excludat.

Ergò quòd tàm feliciter coniugi tuæ periculosus admodum affectus cesserit, vtero
læ so,